

DOF - Dansk Ornitologisk Forening

Kan kohejre blive en af de næste nye ynglefugle i Danmark?

HAANING I FELTEN Måske er det blot en tilfældighed. Måske er der noget i gang. I al fald er der tale om den første flok kohejrer set herhjemme. Fire eksemplarer har nemlig taget ophold på våde enge i udkanten af Herning. Ser man på artens veldokumenterede spredning gennem det 20. og 21. århundrede, udgør den en af de mest spektakulære ekspansioner i fugleverdenen. Er den så småt på vej mod Danmark?

Kohejren har undergået en af de mest utrolige udvidelser af dens udbredelsesområde. Denne spredning er helt unik og bemærkelsesværdig. Før 1930 var den vestlige kohejre (*Bubulcus ibis*) – herefter bare kohejre – kun udbredt i Spanien, Portugal og Afrika, men omkring 1930erne spredte de sig på tværs af Atlanterhavet til Sydamerika, hvorfra (formentlig) de siden har spredt sig til Mellem- og Nordamerika. Arten ynglede for første gang i Florida i 1953 og i Canada i 1962. I Frankrig ynglede kohejre for første gang i 1957 (Camarque), mens den først nåede Vestfrankrig som ynglefugl i 1981. Holland oplevede sit første ynglefund i 1998.

Den østlige kohejre (*Bubulcus coromandus*) har spredt sig på lignende vis. Før 1940 var den udbredt i Indien og Kina, men i løbet af 1940erne begyndte spredningen til Australien, og fra 1960erne optrådte den regelmæssigt i New Zealand.

Arten har altså en veldokumenteret ekspansionshistorik, hvor de er ankommet langvejsfra i mindre antal. De har etableret sig. Ynglet. Blevet til flere, nogle steder mange, og har spredt sig yderligere.

Kohejre (og alliker), Herning den 28. november 2019. Foto: Henrik Haaning Nielsen

I England var kohejre en sjælden fugl indtil 2007. Imidlertid oplevede landet et kæmpeinflux af kohejrer i løbet af vinteren 2007/2008 (startende i november 2007) på omkring 200 fugle. Det førte til at landets to første ynglepar blev registreret i 2008. Mange troede derefter at arten for alvor ville etablere sig, men i stedet blev kohejre blot en regelmæssig men fåtallig gæst de følgende år. Arten udgik dog af landets SU-liste pr. 1. januar 2009. I det sene efterår og vinter 2016/2017 skete der på ny et lignende og et nok større influx, hvilket førte til et ynglepar i 2017. Allerede efteråret og vinteren efter (2018/2019) oplevede England endnu et influx og i denne ynglesæson (2019) ynglede minimum otte par i landet.

I Danmark er kohejre en rigtig sjælden fugl, og de aktuelle fire fugle ved Herning er blot landets 23. fund. Imidlertid er det værd at bemærke, at de 18 fund er sket i perioden siden 1990 med en støt stigning fra 1990'erne med fire fund, 00'erne med seks fund og 10'erne med 8 fund. Alle fund, bortset fra det aktuelle, har drejet sig om enlige fugle. Herningflokken er altså, som sagt, første multifund, første flok, herhjemme.

Herningflokken på fire kohejrer. Den første flok i Danmark. Herning den 28. november 2019. Foto: Per Hauge

Uden at drage direkte sammenligning så er det jo også bemærkelsesværdigt sølvhejre kom hertil som ynglefugl i 2014 (1 par på Saltholm) og at den har ynglet i Vejlerne i Nordvestjylland gennem de sidste tre år (op til 9 par) og ved Nissum Fjord i både 2018 og 2019. Der har været gang i udvidelser af yngleudbredelser hos en række fuglearter på grund af bl.a. mildere klima, større bestande, ændret landbrugsdrift mm, og kohejren er tilsyneladende stadig i gang. Måske når den for alvor Danmark en dag. Det sker nok ikke lige rundt om hjørnet, men tendensen, med et støt stigende antal fund og nu en flok, er ret klar. Arten er dog ikke truffet ynglende i Tyskland endnu, og har heller ikke rigtigt bidt sig fast i Holland.

Vi må se hvad fremtiden bringer. Foreløbig kan man tage ud og opleve flokken. Herning rykker nemlig, og byder på en ny dansk oplevelse.

I den forbindelse kan man prøve at tjekke detaljer på fuglene. Er en lille sort næbspids til stede, kan det være et tegn på at der er tale om ungfugl. Det er imidlertid svært at være helt sikre, da sort næbspids kan beholdes i hele fuglens andet kalenderår (2K) og endda længere frem. Er der imidlertid tale om et helt gult næb, bør man kunne udelukke en ungfugl (1K), men sikkert ikke en fugl i sit andet kalenderår (2K). Bemærk at der nemt kan forekomme mudder på næbspidsen, da kohejrerne finder deres føde i – eller akkurat under jordoverfladen, og derfor kan forvirre i forhold til at prøve sig med en aldersbestemmelse...

Tak til Per Hauge for udlån af billede.

 Dato:
29. 11. 2019

 Skrevet af:
Henrik Haaning Nielsen

 Fotos af:
Per Hauge
Henrik Haaning Nielsen

 Emner:
SJÆLDNE FUGLE

 Tags:
BUBULCUS IBIS, DANMARK, FØRSTE FLOK, HERNING, HIT, KOHEJRE, SJÆLDNE FUGLE, TWITCH, VESTLIG KOHEJRE

Kilder

Subspecific identification and status of Cattle Egret